

О. Споредъ тѣхно-то тълкуваніе чловѣкъ, когато искаше, имаше право да напусне женѣ-тъ си, като ѝ даде разводно писмо. Тѣ бѣ-хѣ научени да напускатъ жены-тъ си за мал-кѣ причинѣ.

П. Що имъ каза Исусъ за този прѣдметъ?

О. А пакъ азъ ги казувамъ, че който напусне женѣ-тъ си, освѣнъ по причинѣ на прѣлюбодѣяніе, прави ѣх да прѣлюбодѣйствува; и който ся ожени за напуснатѣ прѣлюбо-дѣйствува. (Ст. 32.)

П. Можѣтъ ли гражданскы-тъ или черковни-тъ управители да отмѣнятъ таѣхъ заповѣдь И-сусовѣ?

О. Не можѣтъ, и слѣдователно тѣ сами бы-вать прѣстѣпници на законъ-тъ, когато до-пускатъ мѣжъ да остави женѣ си, освѣнъ за блудодѣяніе; и всякой, който остави женѣ си освѣнъ за таѣхъ причинѣ и ся ожени за другѣ, бѣва прѣлюбодѣецъ. (Гл. 19; 3—9.)

П. Що бѣше речено на старовѣрѣмненны-тъ за клѣтвѣ?

О. Пакъ сте чули че е речено на старовѣрѣмненны-тъ: Не си прѣстѣпуйвай клѣтвѣ-тъ, но да исполнишь клѣтвы-тъ си прѣдъ Господа. (Ст. 33.)

П. Дѣ е писана тая заповѣдь?

О. Левит. 19; 12.

П. Що заповѣда Исусъ относительно за таѣхъ заповѣдь?

О. Но азъ ви казувамъ: Никакъ да ся не кълнете; нито съ небе-то, защото е прѣстолъ Божій; Нито съъ земѣ-тъ, за-щото е подножіе на нозѣ-тъ ю; Нито съ Іерусалимъ, за-щото е градъ на Царя великаго; нито съ главѣ-тъ си недѣй-ся кълна, защото не можешъ ни единъ космъ да направилъ